

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3838/2023
24.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Зорана Хацића, Весне Субић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Светислав Бојовић, адвокат из ..., против туженог Привредно друштво за пројектовање, производњу и опремање „Belim industries“ доо Београд, чији је пуномоћник Слободан Момчиловић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3367/21 од 08.04.2022. године, у седници одржаној 24.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3367/21 од 08.04.2022. године, као изузетно дозвољеној

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3367/21 од 08.04.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиле за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1851/16 од 17.06.2020. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужили исплати на име девизне дневнице за службено путовање у Кувајт, за период од 12.04.2015. године до 29.04.2015. године, главни дуг од 1.209,94 УСД заједно са каматом на овај износ у висини референтне каматне стопе Европске централне банке на главне операције за рефинансирање увећане за 8% поена почев од 19.05.2015. године као дана доспелости обавезе до исплате по средњем курсу НБС у тренутку исплате. Ставом другим изреке, одбијен је противтужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужилца да туженом исплати накнаду штете према појединачно опредељеним износима са законском затезном каматом од подношења противтужбе до исплате и то на име исплаћених дневница за службено путовање у Кувајт од 12.04.2015. године до 29.04.2015. године, на име штете настале задржавањем имовине туженог након престанка радног односа и амортизацијом исте имовине. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужили на име трошкова парничног поступка исплати

80.218,00 динара са законском затезном каматом од наступања услова за извршење до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3367/21 од 08.04.2022. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда у делу става првог изреке за износ главног дуга, у ставу другом и трећем изреке и жалба туженог у том делу одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке, за камату и обавезан тужени да тужиљи на износ главног дуга од 1.209,94 УСД ислати камату по домицилној стопи централне банке земље валуте увећане за 8% поена по Закону о затезној камати од 19.05.2015. године до исплате, у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова поступка по жалби. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. ЗПП.

Тужиља је поднела одговор на ревизију. Трошкове ревизијског поступка је тражила и определила.

У овој парници, тужиља захтевом тужбе тражи накнаду штете на име неисплаћених девизних дневница за службено путовање у Кувајт за период од 12.04.2015. године до 29.04.2015. године док тужени захтевом противтужбе накнаду штете на име исплаћених девизних дневница за службено путовање тужиље у Кувајт за период од 12.04.2015. године до 29.04.2015. године и на име задржавања имовине туженог након престанка радног односа и амортизације исте имовине, а нижестепеним пресудама одлучено је делимичним усвајањем захтева тужбе уз истовремено одбијање захтева противтужбе.

По оцени Врховни суд у овом случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној на основу члана 404. Закона о парничном поступку, јер су одлуке нижестепени судова о основаности тужбеног захтева у складу са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права - Закона о раду и Закона о облигационим односима, тако да не постоји потреба за новим тумачењем права. Тужена уз ревизију није пружила доказ о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији и супротном пресуђењу судова, па није испуњен ни законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Осим тога, наводима ревизије се побија правилност утврђеног чињеничног стања, уз истицање битних повреда одредаба парничног поступка, што нису разлози за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Из изнетих разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у радном спору, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 26.08.2016. године, а противтужба 28.11.2016. године. Вредност предмета спора побијаног дела по тужби је 127.769,00 динара, а по противтужби 147.114,82 динара.

С обзиром на то да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела, по тужби и по противтужби, не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе односно противтужбе, то је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Захтев тужиље за накнаду трошкова састава одговора на ревизију, одбијен је на основу члана 154. став 1. ЗПП, јер одговор на ревизију није потребан ради вођења парнице, па је одлучено као у ставу трећем изреке.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић